

[Birgitte Husmark]

trængte tider, vi har i øjeblikket, vil der ikke ske noget, hvis man ikke får en økonomisk kompensation for de ting, man sætter i værk.

Her kan jeg ikke lade være med at erindre om den radikale ordførers, fru Dagmar Mørk Jensens, udtalelse under debatten om den sundhedspolitiske redegørelse. Her sagde fru Dagmar Mørk Jensen helt klart, at man var nødt til netop på grund af den økonomisk trængte situation at gøre sig klart, at det ikke var gratis at satse på en omlægning i retning af forebyggende aktiviteter. Det var vi utrolig glade for at høre, og så tænkte vi, at der da måtte være basis for et samarbejde om nogle af disse ting. For selvfølgelig vil det kræve penge i første omgang, men de vil så vende tilbage efter nogle år.

Det er altså ikke bare pengene, men det er også en angst for, at det at ansætte læger i offentligt regi ville være den skinbarlige socialisme, som gør, at fru Dagmar Mørk Jensen og dermed Det Radikale Venstre ikke kan anerkende, at de tanker, vi gør os om et ligeværdigt arbejdende personale på et sundhedscenter, er en god idé. Det er vi jo da ærlig talt noget berøvede over.

Jeg ved ikke rigtig, hvordan vi skal komme over den hurdle, for jeg tror, det er meget vigtigt både for lægerne selv og også for resten af personalet i de sundhedscentre, der bliver oprettet, at man har en ensartet status, at man arbejder på samme vilkår. Det er vigtigt, at der ikke pludselig optræder underlige foranstaltninger, som kommer på grund af en overenskomsts bestemmelser om, at der kan refunderes så og så meget til apparatur, at der kan bevilges så og så meget til undersøgelser, og at patientunderlaget i øvrigt skal være hverken større eller mindre end . . . Disse ting skal vær ens for alle, og de skal være aftalt med kommunen og ikke bare på grund af en amtskommunal overenskomst, men for at få tingene til at hænge sammen på alle niveauer. Hvis de ikke gør det, vil der ikke komme noget ordentligt ud af det.

Vi vil selvfølgelig stadig væk på de gældende præmisser med interesse følge de udviklingsarbejder, der er i gang omkring de sundhedscentre, som er etableret, og de sundhedscentre, der er på vej, men vi vil heller ikke undlade at lægge mærke til og spørge om, hvad det så er for komplikationer, den gældende struktur faktisk er årsag til.

På baggrund af de bemærkninger håber jeg, at vi får et frugtbart udvalgsarbejde, og det ville da glæde SF meget, hvis vi kunne nå frem til en flertalsindstilling, om ikke andet så om en del af de ting, som vi har berørt her.

Formanden:

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 114, forslag til folketingsbeslutning om tværfaglige primære sundhedscentre, hr. Torben Lund, har ordet.

Torben Lund (S):

Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, som fru Birgitte Husmark her er kommet med. Det kom jo ikke helt overraskende, at sundhedsministeren ville afvise forslaget, selv om sundhedsministeren jo mener, at forslaget er i overensstemmelse med målsætningerne i den sundhedspolitiske redegørelse, som sundhedsministeren selv har afgivet, og i øvrigt var sundhedsministeren jo meget positiv over for sundhedscentre. Men det er selvfølgelig det med de privatpraktiserende læger, sundhedsministeren ikke rigtig bryder sig om.

Jeg vil gerne sige, at vi ikke sådan specielt har mistillid til privatpraktiserende læger eller privatpraktiserende tandlæger eller andre privatpraktiserende inden for vores anerkendte sundhedsvæsen. Men vi har en fornemmelse af, at den struktur, der er bygget op i det samlede primære sundhedsvæsen, i virkeligheden virker hæmmende for det mål, vi gerne vil nå, nemlig at få løst den enkelte borgers sundhedsmæssige og sociale problemer. Det er et strukturspørgsmål, og det er også et spørgsmål, om det honoreringssystem, som jo ligger i lægernes overenskomst, er med til at hæmme, at man virkelig får taget fat om de problemer, som den enkelte borger møder frem med.

Det er egentlig også en kommentar til fru Dagmar Mørk Jensens bemærkninger. Fru Dagmar Mørk Jensen betonedede vigtigheden af samarbejde mellem social- og sundhedsvæsenet og også samarbejde mellem de privatpraktiserende læger og speciallægerne på den ene side og på den anden side resten af sundhedsvæsenet. Fru Dagmar Mørk Jensen kunne også følge hovedprincipperne i vores forslag; de blev oven i købet læst op. Fru Dagmar Mørk Jensen mente også, at vores forslag var mere konstruktivt end SF's forslag. Man måtte jo